

Istuin hämärässä
alkoi hetki joka tuntui kuin
ei se loppuisi milloinkaan.
Hetkeksi hiljaisuus saapui
luokseni kuin olento ja huusi:
"Älä pelkää maailmaa."

Istuimme hetken yhdessä ja
avaruus katsoi meitä.

Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.

Herään rannalta, on yö
kirkkaampi päivää valopisteet
taivaalla liukuvat aamuun.
Olen unohtanut
mistä tähän kuljin,
verhoudun unohduksen kaapuun.

Vaan muistan ilmalaivueita,
taivaanrantaan lentäneitä.

Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.

Istun hämärässä,
odotan vieläkin hetkeä
joka ei lopu koskaan.
Saapuisi hiljaisuus,
kertoisi minulle kuinka
kaikki lopulta katoaa.

Näen valot taivaalla, ja juoksee
selässä kylmiä väreitä.

Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.
Ja ulkona kesäyö, satoi kasvoille kyyneleitä.

Ulkona kesäyö,
satoi kasvoille